

Vi fiskede fra Vorupør...

Landingspladsen i Nørre Vorupør fotograferet i 1907.

Dengang såvel som i dag foregår fiskeriet fra Vorupør ved at bådene sættes direkte ud fra kysten. Der har aldrig været en havn i Vorupør. Man kan se nogle af de mange håndspil i venstre side af billedet. Dem kunne man bruge til at trække båden med. I baggrunden er molen ved at blive bygget. Den gav fiskerne lidt sikkerhed når de landede med de små både, fordi den holdt havet i ro.

Vi fiskede fra Vorupør...

Bådelaug fotograferet i Nørre Vorupør mellem 1907-10.

Bådelaug dækker over de mænd der fiskede med en båd. For hundrede år siden var man ofte fire mand sammen om én båd. Ofte var et bådelaug sammensat af folk fra samme familie. Mændene havde arbejdet på havet, imens kvinder og børn havde masser af lave på landjorden.

Vi fiskede fra Vorupør...

Gammelt fiskerhus i Vorupør, fotograferet cirka 1905.

Huset er nu er nedrevet. Fisker-familierne boede i denne type huse. De var meget fattige og havde derfor ikke råd til at bo pænere. Langt op i tiden havde man husdyr inde i huset. I baggrunden kan Nørre Vorupør kirke anes.

Vi fiskede fra Vorupør...

Vorupør-familie for 100 år siden.

Mens far er på havet er kvinderne i gang. Konen og pigerne er i gang med at give fårene mad.

Udover at fodre dem skulle konen og pigerne også klippe dem og lave stearin ud af talgen fra deres pels. De slagtede dem også og forarbejdede kødet. Huset skulle naturligvis også holdes rent, og der skulle laves mad hver dag. Samtidig hjalp konen og børnene manden med fiskeriet. De bedede kroge, som man kalder det, når der sættes madding på kroge og linerne lægges på krogbakkerne. Konen og pigerne rensede også fisken når manden landede med fangsten, ligesom de selvfølgelig også skulle passe de mindre børn. Der var med andre ord nok at se til! I baggrunden sidder den gamle bedstemor og er i gang med at rede kroglinerne ud. Drengene kom fra konfirmationsalderen med deres far på havet.

Vi fiskede fra Vorupør...

Vorupør-familie omkring 1900.

Han var lærer og familien var derfor blandt de bedst stillede i Vorupør dengang. Der var skole i Førby, Sønder Vorupør og Nørre Vorupør. I perioder blev børnene taget ud af skolen, fordi de skulle hjælpe til med fiskeriet. Det forsømte måtte de indhente senere. Efterårsferien er faktisk et levn fra gamle dage, hvor man kaldte den "Kartoffelferien", fordi det var nu alle børn skulle ud og hjælpe til med at høste kartofler. I gamle dage måtte læreren slå børnene hvis de ikke opførte sig ordentligt i skolen. Om søndagen gik de fleste børn i søndagsskole, hvor de lærte om Bibelen og kristendommen og sang salmer. Dengang var næsten alle i Vorupør indremissionske, og det åndelige gennemsyrede samfundet. I dag er der ingen skoler i Vorupør eller omegn mere.

Vi fiskede fra Vorupør...

Gravsten på Vorupør Gamle Kirkegård.

I årene 1902-08 mistede denne familie fem børn. Chr. Dons Madsen blev født 2. februar 1902 og døde en uge senere. Samuel Madsen blev født den 8. marts 1903 og døde dagen efter. Præcist ni måneder senere blev en søn født, som døde ved fødslen. Det samme skete 2. december 1905 med en datter og 17. juni 1908 med endnu en søn. Nederst står der "Job. 1.21." Det er en henvisning til Jobs Bog, kapitel 1, vers 21 som lyder: "Nøgen kom jeg ud af min Moders Liv, og nøgen vender jeg tilbage. Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet!" Dengang var det mere end normalt, at en hel masse børn døde inden de blev særligt gamle. Dårlig hygiejne og dårlig ernæring var medvirkende til at børnedødeligheden var så høj. Samtidig var der sygdomme som tuberkulose der tog en hel masse små børn for 100 år siden.

Vi fiskede fra Vorupør...

Vorupør, 1970.

Her er T 50 Heimdal forbundet til det mekaniske spil i havstokken. Det mekaniske spil blev anlagt ved Vorupør i 1940. Bemærk at båden er fuld af krogebakker. De to mænds koner og børn har haft travlt. Skipperen står i døren til styrehuset, imens den anden mand har fat i den stålwire der forbinder kutteren med det mekaniske spil der trækker den ud og ind. Med det mekaniske spil slap fiskerne for at bruge håndspillene og for selv at bære båden. Det mekaniske spil kunne desuden trække meget mere, og bådene blev derfor større. I 1970'erne var de typisk 2-3 mand på en kutter.

Vi fiskede fra Vorupør...

Vorupør 1980.

Fiskesortering i Vorupør. Fisken vejes og pakkes i Fiskercompagniets bygning. Når fisken var vejlet og pakket blev den iset og sendt på auktion i Hanstholm, hvor den blev solgt til højestbydende. Fiskerne fik så pengene for fangsten derfra. I 1980'erne faldt priserne på fisk voldsomt samtidig med at der blev indført kvoter, så der blev sat grænser for hvor mange fisk der måtte fanges. Det betød at fiskeriet gik stærkt tilbage. Flere og flere unge mennesker fra Vorupør begyndte nu at tage bussen "øste" i stedet for at tage med en båd "veste". Unge mennesker begyndte at uddanne sig i stedet for at blive fiskere.

Vi fiskede fra Vorupør...

I dag foregår fiskeriet fra Vorupør helt anderledes end i gamle dage. De store både sejler kun med turister. Mange tager med ud for at fange torsk mens de holder ferie i Vorupør. Er vejret dårligt, lader man være med at tage på havet, i modsætning til i gamle dage hvor man var nødt til det, for at få brød på bordet. På havet flokkes mågerne omkring kutteren, fordi de håber på at få en bid af fangsten.

Vi fiskede fra Vorupør...

Fiskeriet fylder stadig meget i Vorupør, selv om der slet ikke er lige så mange kuttere som tidligere. Af de fire der ligger på landingspladsen i dag, er det kun de to der sejler aktivt med turister, imens de to andre ikke sejler længere. De små pramme er der stadig mange af, og om sommeren flokkes turisterne om dem når de lander, så de kan få købt noget helt frisk fisk.